

Király, az elnök

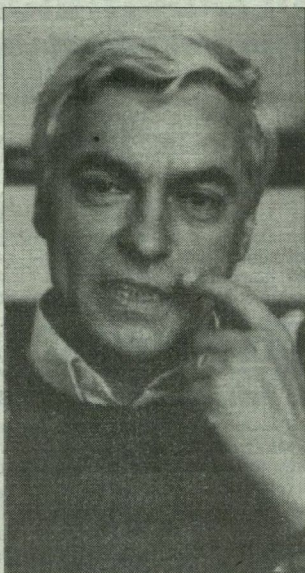
Exkluzív interjú a szegedi politikussal

■ A szociáldemokraták egyesülési kongresszusán, vasárnap, a Magyarországi Szociáldemokrata Párt (MSZDP) elnökének Király Zoltánt választották. Új szerepköre gratulációs vagy inkább részvénytíráshoz hasonlatos kézfogásokat hozott Önnek? – kérdeztük az egykori televíziós szerkesztő-riportert, az ismert szegedi országgyűlési képviselőt.

– Mindkettőt. Értelmezésem szerint azok gratuláltak, akik szerint a hányattott sorsú szociáldemokráciának van jövője Magyarországon. A néhány „részvénytírást” attól tart, hogy nem tudunk megszabadulni a mozgalom hazai történetét az utóbbi években jellemző megosztottságtól és alantas vitáktól.

■ A „kalandok” után Király, a szociáldemokrata, végre megtalálta helyét a politikai palettán?

– Politikai pályámat kalandozásnak nevezi? Ez az értékelés igaz is, meg nem is. Az egykori állampártból való kizárásom után nem csatlakoz-

Fotó: Schmidt Andrea

tam az MSZP-hez. Az MDF-hez Lakitelek szellemisége fűzött. De e mozgalom eredeti értékei a pártban szertefoszlottak, s ez engem az MDF-től eltávolított. A szociáldemokrata párttagság kötelmeit 1992-ben vállaltam föl. Most, az egyesült pártban biztos, hogy a

helyemen vagyok, mert az MSZDP egy szociáldemokrata értékeket képviselő, baloldali párt.

■ Kérdés viszont, hogy a magyar társadalomnak szüksége van-e erre a párt-ra?

– Emlékezetem szerint a '89-es, '90-es közvélemény-kutatások a szociáldemokraták 30 százalékos támogatottságát mutatták. A mozgalom szétparozottsága miatt mostanában már senkinek nem jutott eszébe ilyen tartalmú kutatást végezni, így adataink sincsenek. De meggyőződésem, hogy az MSZDP képviselte értékek iránt van fogadókészség, ez a párt nem légüres térben mozog.

■ Az egyesülési kongresszusra meghívott vendégek köre utal a későbbi szövetségesek táborára?

– Parlamenten kívüli pártunk ezen jeles, de belső ügyeket tárgyaló kongresszusára csak a hazai érdekvédelmi tömörülések és az ágazati szakszervezetek, a külföldi testvérpártok, s néhány, a szociáldemokrata értékek iránt el-

kötelezett személyiség – így például az SZDSZ-ből Mécs Imre és Márai Péter, az MSZP-ből Vitányi Iván – kapott meghívót. Ez jelzi: a szakszervezeteket természetes szövetségeseinknek tartjuk. De csak a rövid- és hosszútávú program kidolgozása után határozhatjuk meg pártunk helyét a politikai paletta baloldalán.

■ A litván, majd a lengyel választási eredmények, illetve a választási kampánnyal együttjáró hazai pártocskák „szaporodási kedvének” ismeretében mi a jelentősége a szociáldemokraták egyesülésének?

– A szociáldemokraták magáratálalása is segíti a baloldal erejének növekedését, hosszútávú térnyerését.

■ Király, a pártelnök indul-e szegedi választókörületében az egyéni képviselőválasztásokon, vagy a pártlistán keressük nevét?

– Az egyéni megmérettetést rendkívül fontosnak tartom, ezért ismét vállalom Szegeden a képviselőjelöltséget. A bizalmukkal engem megtisztelő választók megbizonyosodhatnak arról, hogy az MSZDP jelöltjeként nem csupán a helyi ügyek, hanem a munkavállalói érdekek közvetlenebb képviselőjére nyílik lehetőségem.

Újszászi Ilona

Ismeret, vagyon, közösségtudat

Az MNB elnöke a polgárosodás esélyeiről

(Folytatás az 1. oldalról.)

gazdaság nem létezik polgári demokrácia, ez pedig polgárság nélkül. S hogy miről ismerszik meg a polgár? Arról, hogy van piacon értékesíthető tudása, vagyona és közösségtudata.

Ennek alapján leszögezhető ugyan, hogy ma nálunk nem mindenki polgár. Esélyeinket mégis jónak látja – nemcsak az ex-történész, de a gazdasági szakember is. Mert az vitathatatlan, hogy a magyar társadalom foglalkozási szerkezetének változása a polgárosodás jeleit mutatja. Csökken a hivatalnoki-alkalmazotti réteg, az ipari és agrármunkásság aránya, ám nő a szolgáltatásban dolgozók, a vállalkozók száma. Márpedig egy piacgazdaságban „bank- és bárfiúból” több kell.

A nyugati tőke beáramlása is azt mutatja, hogy a külföld jó terepnek tartja az országot. Ahhoz, hogy a nemzetközi pénzvilág vonzónak találjon egy állmot politikai stabilitásra – legyen az erős demokrácia vagy erős diktatúra –, megfelelő jogi keretekre és kultúrára, képzettségre, intellektuális befogadóképességre van szükség. Úgy tűnik, mindezek dolgában nem állunk rosszul.

Kérdés, van-e esélye nálunk

a kollektív visszarendeződésnek. Hiba volna nem észrevenni, hogy efféle tendenciák minden politikai erőnél jelentkeznek, hiszen a rendszer működési zavarai erre ösztönöznek. Ám ha figyelembe vesszük, hogy az állam mögé bújásra való hajlam mindig azokban erős, akik nem tudják vagy nem merik vállalni a versenyt, bizhatunk abban, hogy a magyar társadalom már magabiztosabb és erősebb ennél.

Sokan vitatják manapság, hogy a kormányzati politika a polgárosodás irányába hat. Pedig a cél mindenképpen a középosztály megerősítése, s annak, hogy a látszat mégis a központi politika ellen szól oka az, hogy a körülmények – a gazdasági visszaesés, a hatalmas adósság – nem teszik lehetővé a gyors sikert. – Márpedig ahhoz, hogy talpon tudjunk maradni arra van szükség, hogy alkalmazkodjunk az egységesülő világ-szerkezet játékszabályaihoz. Ez pedig nem megy ismeret, vagyon és közösségtudat – vagyis polgárság nélkül – szögezte le a történészből lett bankelnök.

(Bod Péter Ákossal készült interjúnkat a szerdai Egy százalékban olvashatják.)

Keczer

■ Valóban, hat török határsértőt fogtunk el Nagylakon. Csütörtökön, szeptember 1-jén 6.20 órakor belgiumi forgalmi rendszámú Ford mikrobusszal jelentkezett egy 38 éves török férfi a határátkelőhelyen. Vele volt fia és lánya. Az útlevél-ellenőrzésnek maradéktalanul eleget tett, s mivel az utastérben sok volt a poggyász, a pénzügyőrökkel közösen kipakoltattuk a csomagokat. Az oda állított határőr nem talált senkit a csomagok alatt (más esetben ez nem így van), s eltávozott, hogy feleslegesnek jelentsse: a mikrobusz szabad utat kaphat. Eközben a gépkocsivezető kinyitotta az álmennyezetet, s az ott kialakított rejtékhelyről „leszálltak” a fiúk. Egy belépésre jelentkező román állampolgár figyelt fel a jelenetre, s jelezte az útlevél-ellenőrzésen. Maga a rejtékhely kb. 2,5 méter hosszú, 1,5

Oroszország órái

Moszkvára figyel a világ! Most alighanem joggal mondható el e mondat, amit sokszor oly hiábavalón próbáltak realitássá tenni a Romanovoktól a Sztálinon át Brezsnyevig tartó birodalmi álmok Moszkvát világhatalmi központtá avasztgatni akaró nagy reprezentánsai. Az orosz-szovjet birodalom végülis minduntalan a történelem valamiféle fura periferiájára szorult: a világ nagy, meghatározó történésein kívülre.

Ami most Moszkvában történik, világszerte a figyelem központjába került. És talán éppen azért, mert immár nem a nagyhatalmi-világformáló álmok-ideológiák jegyében fogani, megszervezett történések lennének hivatva Moszkva fontosságát hangsúlyozni, hanem maga a történelem juthatott szóhoz, a maga bonyolult, ám nagy nyomatókú valójában.

A történelem, amelynek már a végét is megjövendölték, elbizonytalanodva a lehetséges jövők sokféleségének lehetőségében. És most Moszkva fölmutatja: a történelem igenis folytatódik.

Fölmutatta az utóbbi napokban, amikor a káoszról furcsa polaritások rajzolódtak ki. Amikor a Fehér Ház parlamentpárti tüntetői között egymás nyakába borult a második világháborús, tüz-érvég kommunista veterán és a fasizta jelvényeket viselő bórhajú ifjú, az afganisztáni borzalmakon érelődött, képességeit áruba bocsátani immár nem tudó legújabbkori zsoldos és a cári jelvényeket lengető értelmezhetetlen egzisztencia, az örök vesztes akarok és az éppen kismizmizódó, reményt veszített kismember. És ki tudja, meddig lehetne folytatni ezt a képtelenül eklektikus sort, amelynek végére legfőbb egyféle szintézis kínálkozhatna: ideológiák felkentjei, hívei és gründolói, no meg valamiféle megváltásban reménykedők adtak ott egymásnak vad találkozózt. Míg velük szemben, Jelcinék soraiban tulajdonképpen csak a pragmatikus polgári vonulat létezik, szocialisták, liberálisok, ortodox hívők, a realitásban gondolkodó orosz nemzeti erők, s ki tudná felsorolni, még kiknek képében.

Nemcsak Oroszország, hanem a történelem órái is ezek. Mert most dől el: juthatnak-e még egyszer világhatalmi tényező helyzetébe önmagukat megváltóként meghatározó, egyeduralomra törő ideokratikus erők, elfuserált fundamentalizmusok, vagy a történelem mérlege hosszú távon a pragmatizmus irányába billen? Moszkvában most ez utóbbi látszik valószínűnek.

Akkor pedig lehet, hogy mi is nyugodtabban alhatunk.

Sándor István

MB **Árengedmény!**
„E” jelű fűdémgerendák ▼ „A”-„AD” jelű áthidalók ▼ „PK” fűdémepallók Házhoz szállítva
PI: E 7-42 2111 Ft áfával ▼ E 7-54 2653 Ft áfával
A-12 631 Ft áfával ▼ AD-15 881 Ft áfával.
MODUL-BAU ÉPÍTŐIPARI KFT.
Szeged, Csongrádi sgt. 27. T.: 491-022
Nyitva tartás: h-p. 7.30–16.30, sz.: 8–12 óráig.

Kitüntették Ópusztaszer polgármesterét

A Magyar Köztársaság elnöke – a miniszterelnök előterjesztésére – az 1993. évi Habitat Világnap alkalmából az emberi környezet kialakításában végzett eredményes tevékenysége elismeréséül a Magyar Köztársasági Érdemrend Kiskeresztje polgári tagozatát adományozta több helység polgármesterének, illetve tervező

és kivitelező szakembereknek. Göncz Árpád a Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt polgári tagozatával tüntette ki, többek között Kecskeméti János urat, Ópusztaszer község polgármesterét.

A kitüntetéseket Göncz Árpád a Belügyminisztériumban rendezett hétfői ünnepség keretében adta át.

Egy közhasznú üzlet

Vállalkozók a Városért Alapítvány

Ha egy szóval kell jellemezni a vállalkozást, melyről a következőkben szó lesz, azt mondanám: ésszerű.

Adott egy kereskedelmi kft. A neve: Városvédő Vállalkozók Klubja. 1992-ben jegyezték be Budapesten, ma országos hálózata van. A cég kedvezményes vásárlási kártyákat forgalmaz – mint sok más cég; van viszont a többi és a VVK között egy számottevő különbség, melyre már a névből lehet következtetni: ez a gazdasági társaság a bevételeinek 25 százalékát a kereskedelmi hálózat mellett létrehozott alapítványokon keresztül városvédő célokra fordítja. Ilyen alapítványok működnek már Győrben, Egerben, Dunaújvárosban, Szolnokon; a közeljövőben létrehozzák Székesfehérvárott; Szegeden pedig tegnap választották meg az alapítvány kuratóriumának tagjait.

A Vállalkozók a Városért Alapítványok célja: emelni az illető település művészeti, környezetvédelmi, infrastruktúrális, szociális és egészségügyi, kereskedelmi és idegenfor-

galmi kultúrájának színvonalát, javítani a közbiztonságot és mindezzel hozzájárulni az „embernek való” települések fejlesztéséhez. Az alapítványok rendelkezésére álló pénz arányosan növekszik a kereskedelmi hálózat forgalmával. Felhasználásáról – az adott településen meghatározott, városvédő és -fejlesztő célokra – a kuratórium dönt.

A szegedi, rövidesen bejegyzendő alapítvány kuratóriumába a városért munkát vállaló, köztiszteltetben álló, s a környezetvédelemben, városvédelemben eddig sokat tett személyiségeket választottak. A kuratórium elnöke Mészáros Ferenc, a Szőreg és Vidéke Takarékszövetkezet elnöke; a titkár Nagyné Foki Etelka, a Record-Trade kft. ügyvezető igazgatója. A tagjai: Berekné dr. Petri Ildikó orvos, önkormányzati képviselő, Kiss Lajos építész, dr. Kovács László, a Talent Center igazgatója, Molnár Gyula biológus, Szabó Ferenc mérnök, a VGV igazgatója, önkormányzati képviselő, Szabó Ödön, az Első Magyar Beton kft. ügyvezető igazgatója és dr. Ványai Éva alpolgármester.

■ Pontosít a parancsnok

Álmennyezet, mint „mennyország”

Dávid Károly alezredes, az orosházi Határőr Igazgatóság vezetője is olvassa lapjainkat... A szombati lapunkban megjelent, Sok török kis helyen is elfér című hír kapcsán pontosítást kért – maga a történet, a parancsnoki, tehát valós változatban megérdemli a nyilvánosságot, mivel jellemző a Nagylakon átzúduló forgalomra, s az ott dolgozóakra nehezedő nyomásra. Adjuk át a szót Dávid Károly alezredesnek!

méter széles, 25 cm magas üreg. A hat, 17 és 22 év közötti török állampolgárt ott zsúfolták össze, elképzelhető, miként érezték magukat. A későbbiek során, a határátkelő területén úgy „vadásztuk” össze őket, különböző helyekről. Feltételezhető, hogy ez a mikrobusz már több alkalommal megtette

a Törökország–Belgium utat, erre azonban nincs bizonyítékunk.

A vizsgálat folyamán kiderült, hogy a gépkocsivezető Isztambulban hajította fel a potyautasokat, akik Belgiumba akartak kijutni, munkavállalóként. A hat fiatal közül egy szólalt meg, állítása szerint

5000 márka volt a viteldíj. Bulgáriába menetrendszerű autóbussszal utaztak be, s egy megbeszélten helyen találkoztak a gépkocsivezetővel. A román–bolgár határt már a rejtékhely használatával lépték át. A makói rendőrkapitányság illetékesei – a vizsgálat befejezése után – kiutasították őket Magyarországról, s egy évig nem léphetnek be az ország területére. Egyúttal átadták a csoportot a román hatóságoknak, akik a maguk során szintén kivizsgálják a bolgár–román határ átlépésének körülményeit.

Pataki Sándor